

Sygn. akt III RC 301/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Lubińska

Protokolant st. sekr. sąd. Agnieszka Meiroska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 r. w G.

sprawy z powództwa ***małoletniej A. W. (1) działającej przez matkę M. W.***

przeciwko ***R. T.***

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa od pozwanego R. T. na rzecz małoletniej powoda A. W. (1) urodzonej (...) rentę alimentacyjną z kwoty 350,00 zł miesięcznie zasądzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 16.06.2011 r. sygn. akt III RC 102/11 do kwoty **600,00 zł (sześćset złotych)** miesięcznie, płatną do dnia 15-ego każdego miesiąca z góry, do rąk ustawowego przedstawiciela małoletniej powódki – jej matki M. W., poczynając od dnia 17 sierpnia 2020 roku wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego R. T. na rzecz powódki kwotę 700,00 zł (siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, zaś w pozostałej części nie obciąża pozwanego kosztami procesu;

IV. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 301/20

UZASADNIENIE

Małoletnia powódka A. W. (1), reprezentowana przez matkę M. W., działającą przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła pozew przeciwko R. T. o podwyższenie renty alimentacyjnej z kwoty 350 zł do kwoty 1.200 zł miesięcznie, płatnej do rąk matki z góry do 15. dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od sierpnia 2020 r.

Swój pozew uzasadniła istotną zmianą w zakresie usprawiedliwionych oraz zmniejszeniem się możliwości zarobkowych matki małoletniej (k. 4-8 akt).

Jednocześnie małoletnia powódka wniosła o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na jej rzecz tymczasowych alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew i wniosek o udzielenie zabezpieczenia R. T. wniósł o oddalenie powództwa i wniosku w całości, ewentualnie o uwzględnienie powództwa do kwoty 500 zł miesięcznie i oddalenie powództwa w pozostałej części (k. 29-31 akt).

Postanowieniem z dnia 23 października 2020 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu udzielił zabezpieczenia na czas trwania postępowania poprzez zobowiązanie pozwanego R. T. dołożenia na rzecz małoletniej powódki A. W. (1) tytułem alimentów kwot po 500 zł miesięcznie (k. 45 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia A. W. (1) urodziła się w dniu (...) i pochodzi z nieformalnego związku (...). Małoletnia zamieszkuje wraz z matką i jej nowym partnerem w G.. Dziewczynka ma sporadyczny kontakt z ojcem – spędza z nim Wigilię Bożego Narodzenia oraz 14 dni wakacji letnich. Codzienną opieką i wychowaniem małoletniej A. W. (1) zajmuje się jej matka.

Sąd Rejonowy w Chełmnie wyrokiem wydanym w dniu 16 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III RC 10/11 obniżył rentę alimentacyjną należną od R. T. na rzecz małoletniej A. W. (1) z kwoty 500 zł miesięcznie do kwoty 350 zł miesięcznie. Małoletnia A. W. (2) miała wówczas 3 lata, a jej potrzeby nie wykraczały poza podstawowe potrzeby dzieci w tym wieku. Przyczyną obniżenia alimentów była trudna sytuacja majątkowa ojca małoletniej, który powrócił do kraju z Wielkiej Brytanii aby opiekować się swoją matką.

/okoliczności bezsporne, dowód:

odpis skrócony aktu urodzenia – k. 10 akt,

wyrok Sądu Rejonowego w Chełmnie z dn. 16.06.2011 r., sygn. akt III RC 102/11 – k. 53 akt/.

M. W. urodziła się w dniu (...) Pracuje w zakładzie pracy chronionej jako nauczyciel języka angielskiego i osiąga z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości około 2400 zł netto. Przez pewien okres przebywała na rencie socjalnej w wysokości 1.500 zł, gdyż zdiagnozowano u niej chorobę autoimmunologiczną (toczeń). Od 2 stycznia 2020 r. posiada orzeczenie o niezdolności do samodzielnej egzystencji. Małoletnia powódka jest jej jedynym dzieckiem.

R. T. urodził się w dniu (...) i z zawodu jest stolarzem. Pracuje jako magazynier w centrum (...) S.A. na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu. W 2019 r. osiągnął dochód w kwocie 5.013 zł/mies., zaś obecnie średnia jego zarobków wynosi 3.991 zł miesięcznie (średnia za okres marzec 2020 r. – sierpień 2020 r.). Ponadto pozwany posiada samochód osobowy o wartości około 6.000 zł.

Ojciec małoletniej jest zasadniczo osobą zdrową, w pełni zdolną do pracy. W 2015 r. uległ wypadkowi w wyniku którego doznał złamania obu kości podudzia i przez 1,5 roku pozostawał bez pracy. Ponadto od lipca 2019 r. pozostaje pod opieką lekarza psychiatry z powodu rozpoznanych zaburzeń adaptacyjnych.

Pozwany R. T. zamieszkuje w wynajętym mieszkaniu w S.. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z partnerką oraz ich wspólną córką (lat 4) i córką jego partnerki z poprzedniego związku. Koszt najmu mieszkania wynosi około 1.500 zł miesięcznie, natomiast opłaty z media wynoszą od 250 zł miesięcznie w okresie letnim do 400 zł miesięcznie w okresie zimowym. Od czerwca 2020 r. pozwany łoży na małoletnią powódkę alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie. Nie jest obciążony obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz innych osób.

/okoliczności bezsporne, dowody:

orzeczenie komisji lekarskiej ZUS – k. 12-13 akt,

zaświadczenie lekarskie – k. 32 akt,

kopia odpisu skróconego aktu urodzenia mał. J. T. – k. 33 akt,

zaświadczenie o zatrudnieniu i dochodach – k. 34 akt,
zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu – k. 35-38 akt,
polecenia przelewu – k. 39-43 akt,
zeznania świadka A. M. – k. 57v-58 akt,
zeznania powódki M. W. – k. 58v-59 akt,
zeznania pozwanego R. T. – k. 59-59v akt/.

Małoletnia A. W. (3) na moment wyrokowania ma ukończone 12 lat. Obecnie jest uczennicą VII klasy Szkoły Podstawowej nr (...) w G.. Dziewczynka posiada orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalistycznego z uwagi na zaburzenia widzenia i związane z nimi problemy edukacyjne. Zdiagnozowano u niej astygmatyzm mieszany obu oczu dużego stopnia i z tego względu wymaga noszenia okularów korekcyjnych. Ponadto uczęszcza do lekarza ortodonta i nosi ruchomy aparat ortodontyczny. Pozostaje również pod opieką lekarza trychologa z powodu przebytego zapalenia mieszków włosowych skóry głowy. W tym roku odbyła jedną konsultację psychiatryczną, podczas której stwierdzono u niej zaburzenia emocjonalne.

W obecnym roku szkolnym dziewczynka otrzymała ze szkoły podręczniki szkolne, zaś matka małoletniej musiała kupić niezbędne przybory, piórniki, plecak oraz strój na zajęcia wychowania fizycznego. Matka małoletniej koszt wyprawki szkolnej oszacowała na około 500 zł. Ponadto w ramach prezentu świątecznego dla małoletniej został zakupiony telefon komórkowy za około 300 zł.

Przed wybuchem epidemii koronawirusa dziewczynka raz w tygodniu uczęszczała na basen. Nową pasją małoletniej jest malowanie, choć z uwagi na sytuację epidemiczną realizuje ją w domu. Ponadto raz do roku w okresie wakacyjnym wyjeżdża na tygodniowe wakacje nad morzem.

/dowody:

orzeczenie nr 40/18/19 o potrzebie kształcenia specjalnego – k. 14-19 akt,
rachunki – k. 20-21 akt,
zeznania świadka A. M. – k. 57v-58 akt,
zeznania powódki M. W. – k. 58v-59 akt,
zeznania pozwanego R. T. – k. 59-59v akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy, dowody z zeznań świadka A. M. oraz z przesłuchania stron.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. M. oraz powódki M. W. i pozwanego R. T., w zakresie w jakim znalazło to wyraz w ustalonym stanie faktycznym.

Sąd nie przeprowadził dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Chełmnie o sygn. III RC 102/11, albowiem przedmiotowe akta nie zostały przez tamtejszy Sąd wypożyczone.

Przechodząc do rozważań prawnych należy zauważyć, że zgodnie z treścią art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.o.) rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (§ 2). Rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3).

Zgodnie z praktyką sądową i doktryną prawniczą usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dziecka są oceniane w stosunku do etapu życiowego tego dziecka, przy zestawieniu z zarobkami i majątkowymi możliwościami zobowiązanego rodzica. Poza tym należy przy interpretacji zakresu obowiązku alimentacyjnego mieć na uwadze treść art. 96 k.r.o, w szczególności, że rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Kierując się tymi równorzędnymi przesłankami sąd ustala wysokość konkretnego obowiązku alimentacyjnego.

Podkreślić także należy, że rodzice są zobowiązani do podzielenia się z dzieckiem nawet najmniejszym dochodem, zaś obowiązkiem rodzica jest zaspokajanie potrzeb dziecka, zwłaszcza, gdy jest niepełnoletnie.

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez "zmianę stosunków" należy rozumieć zmianę okoliczności istotnych z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i zakresu świadczeń alimentacyjnych (w szczególności określonych w art. 133 i 135 k.r.o.). Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego" (tak uchw. SN ((...)) z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, Nr 4).

W niniejszej sprawie alimenty były ostatnio ustalone na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Chełmnie z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III RC 102/11 i od tego czasu doszło do zmiany stosunków, w związku z czym żądanie zmiany wysokości alimentów od R. T. na rzecz małoletniej A. W. (1) należało uznać za uzasadnione, choć w niższej wysokości niż to wskazano w żądaniu pozwu.

Małoletnia liczy sobie 12 lata i Sąd nie ma wątpliwości, że z uwagi na rozwój fizyczny i umysłowy oraz problemy ze zdrowiem, zwiększyły się jej uzasadnione potrzeby. Podkreślenia wymaga niewielki udział pozwanego w życiu dziecka. Ojciec małoletniej praktycznie w całości scedował swoje obowiązki rodzicielskie na matkę i nie uczestniczy czynnie w jej życiu. Kontakt pozwanego z córką ogranicza się do Wigilii Bożego Narodzenia oraz 14 dni w okresie wakacyjnym, choć w tym roku i ten krótki okres został zmniejszony do kilku dni. Pozwany nie realizując swojego obowiązku alimentacyjnego poprzez starania o wychowanie małoletniej powódki, musi liczyć się z tym, że będzie w większym stopniu zobowiązany do pokrywania jej kosztów utrzymania i wychowania.

Uwadze Sądu nie uszedł fakt, że od momentu wydania wyroku w przedmiocie obniżenia alimentów, zmianie uległa sytuacja życiowa i majątkowa pozwanego. Pozwany podjął pracę zarobkową za którą otrzymuje wynagrodzenie powyżej minimalnego miesięcznego wynagrodzenia za pracę, jednocześnie założył nową rodzinę i doczekał się kolejnego dziecka.

Powyższe okoliczności świadczą o tym, iż w niniejszej sprawie nastąpiła zmiana stosunków, bowiem odmienny jest stan istniejący w chwili wydawania orzeczenia dotyczącej alimentów w porównaniu ze stanem istniejącym w czasie rozpoznawania niniejszego powództwa. W niniejszej sprawie sporna pozostawała kwota podwyższenia alimentów. Powódka domagała się podwyższenia alimentów o kwotę 850 zł (tj. o ok. 350%), zaś pozwany uwzględnił powództwo jedynie do kwoty 500 zł (tj. ok. 150 %).

W niniejszej sprawie, w przypadku małoletniej powódki w zakres jej usprawiedliwionych potrzeb wchodzi wydatki związane bezpośrednio z jej utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, szkołę, pielęgnację, zdrowie, a także te związane z utrzymaniem miejsca zamieszkania, w którym ulokowane jest jej centrum życiowe. Na uwadze mieć także należy rozwój psychofizyczny małoletniej, jej potrzebę rozrywki i rozwijania zainteresowań.

Sąd uznał, że do usprawiedliwionych miesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniej powódki (wyliczonych jako średnia wydatków rocznych podzielonych przez 12 miesięcy) należą:

- udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 150 zł,
- wyżywienie – około 400 zł,
- zakup odzieży i obuwia - około 100 zł,
- wydatki na leki i leczenie – około 100 zł,
- zakup środków czystości, kosmetyków itp. - około 50 zł,
- wydatki związane ze szkołą – około 50 zł,
- koszt telefonu i Internetu – około 50 zł,
- koszt wyjazdów wakacyjnych i rozrywki - około 100 zł.

Łącznie – około 1.000 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu małoletnia powódka nie wykazała, aby uzasadnione było wydatkowanie wyższych kwot na jej utrzymanie.

Odnosząc się do poszczególnych kwot przyjętych przez Sąd jako uzasadnione należy wskazać, że udział małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania nie przekracza kwoty 150 zł. W tym zakresie Sąd miał na uwadze, że wszystkie wydatki mieszkaniowe matki nie mogą obciążać pozwanego i jedna trzecia tych wydatków nie stanowi usprawiedliwionych kosztów utrzymania dziecka. Na potrzeby małoletniej mogą składać się tylko te wydatki mieszkaniowe ponoszone przez matkę, które przekraczają koszty, które ponosiłaby zamieszkując sama w tym mieszkaniu, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, wywozu śmieci. Matka małoletniej nie przedłożyła jakichkolwiek dokumentów potwierdzających wysokość wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania, z tego względu Sąd opierając się na zasadach doświadczenia życiowego przyjął, że fakt zamieszkiwania małoletniej w mieszkaniu matki zwiększył jej wydatki mieszkaniowe o kwotę 150 zł.

W zakresie kosztów wyżywienia Sąd uznał, że są one znacząco zawyżone. Małoletnia A. W. (1) nie choruje na żadne alergie pokarmowe i nie posiada specjalnych potrzeb żywieniowych. Koszty jej wyżywienia nie różnią się od kosztów wyżywienia przeciętnego dziecka w jej wieku. W oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd przyjął za zasadną kwotę około 400 zł.

Z uwagi na wiek dziewczynki, w zakresie kosztów zakupu odzieży i obuwia, Sąd uznał za wykazaną kwotę średnio 100 zł miesięcznie. Jeśli matka małoletniej ponosi wyższe wydatki w tym zakresie, np. poprzez zakup droższych niż przeciętne ubrań i obuwia, to powinna liczyć się z koniecznością ich finansowania z własnych środków.

Odnośnie kosztów leczenia małoletniej A. za uzasadniony Sąd przyjął wydatek w wysokości 100 zł miesięcznie, co daje w stosunku rocznym kwotę 1.200 zł. Podana kwota powinna wystarczyć na zakup okularów korekcyjnych oraz wizyty u lekarza w razie konieczności skorzystania wyjątkowo z wizyty prywatnej. Ponadto w powyższej kwocie zawiera się zakup leków na sezonowe przeziębienia oraz koszt zakupu leczniczego szamponu. Sąd nie uwzględnił natomiast wydatków związanych z założeniem stałego aparatu ortodontycznego, gdyż strona nie przedstawiła żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że małoletnia musi poddać się takiemu leczeniu i ewentualnie jaki były jego koszt. Ponadto w ocenie Sądu małoletnia powinna w większym zakresie korzystać ze świadczeń refundowanych przez NFZ np. w przypadku wizyt u dentysty, gdyż kolejki do specjalistów w przypadku dzieci i młodzieży są krótsze niż w przypadku dorosłych.

Małoletnia nie ma żadnych szczególnych potrzeb w zakresie środków czystości i kosmetyków, które byłyby droższe niż przeciętne. W ocenie Sądu należało uznać za uzasadniony miesięczny wydatek na ich zakup w kwocie około 50 zł.

Odnośnie wydatków związanych ze szkołą wskazać należy, że obecnie rodzice nie muszą kupować dzieciom większości podręczników szkolnych, a na początku roku szkolnego otrzymują 300 zł na wyprawkę. Matka małoletniej wskazała, że koszty wyprawki wyniósł około 500 zł, zatem w znacznej części został sfinansowany ze środków otrzymanych od Państwa. Oprócz tego w ciągu roku szkolnego matka małoletniej będzie zobowiązana do poniesienia kosztów związanych z ubezpieczeniem, radą pedagogiczną, składkami klasowymi itp. Z uwagi na obecną sytuację epidemiologiczną wydatki na wyjścia szkolne, wycieczki oraz zajęcia dodatkowe praktycznie nie będą ponoszone. Z tych względów w ocenie Sądu należało uznać za uzasadniony miesięczny wydatek na ten cel w kwocie około 50 zł.

Za uzasadnione Sąd uznał wydatki związane z abonamentem telefonicznym i Internetem w wysokości 50 zł miesięcznie.

Małoletnia ma także prawo korzystania z wypoczynku w okresie wakacji oraz innego rodzaju rozrywki. Zdaniem Sądu matka powódki wykazała, że w tym zakresie usprawiedliwiony jest koszt wyjazdów wakacyjnych oraz innej rozrywki dziecka i rozwijania jej pasji w kwocie około 1.200 zł rocznie, czyli średnio 100 zł miesięcznie.

W pozostałym zakresie, w ocenie Sądu, małoletnia powódka nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów jej utrzymania. W przypadku małoletniej A. z pewnością zwiększone są wydatki związane z jej leczeniem, jednak pozostałe koszty jej utrzymania są zbliżone do kosztu utrzymania przeciętnego dziecka w tym wieku.

Ustalając wysokość alimentów zasądzonych od pozwanego R. T. Sąd doszedł do przekonania, że obciążenie go alimentami w kwocie 600 zł miesięcznie mieści się w jego możliwościach zarobkowych. Sąd miał jednocześnie na uwadze, że sytuacja majątkowa pozwanego od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów uległa znacznej poprawie.

W ocenie Sądu możliwości zarobkowe pozwanego, jako zobowiązanego do alimentacji kształtują się w granicach 3.500 zł - 4.000 zł netto miesięcznie. Podobne dochody pozwany faktycznie uzyskuje, pracując jako magazynier w (...) S.A. Pozwany jest osobą w wieku produkcyjnym, w pełni zdolną do pracy, choć miał przejściowe problemy ze zdrowiem i leczy się psychiatrycznie. Nie bez znaczenia dla ustalenia zobowiązania alimentacyjnego pozwanego ma również fakt, iż posiada na utrzymaniu jeszcze jedną małoletnią córkę pochodzącą z jego nowego związku. Zatem z uzyskiwanego dochodu jest zobowiązany pokrywać niezbędne koszty utrzymania małoletniej córki J. T. oraz zobowiązanie alimentacyjne względem małoletniej A. W. (3). Ojciec małoletniej nie przedstawił szczegółowych kwot dotyczących swoich niezbędnych kosztów utrzymania oraz kosztów utrzymania małoletniej J., jednak mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego należało uznać, że kwota alimentów w wysokości 600 zł miesięcznie nie spowoduje nadmiernego obciążenia.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, zasadne jest podwyższenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego z kwoty 350 zł miesięcznie do kwoty 600 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu. Sąd przyjął, iż łączna kwota usprawiedliwionych potrzeb małoletniej A. W. (3) wynosi około 1.000 zł. Z uwagi na fakt, że na matce małoletniej

niemal w całości spoczywa trud osobistego wychowania córki, a także zważywszy, że ma ona niższe niż pozwany możliwości zarobkowe i majątkowe, ojciec małoletniej powinien być obciążony większą częścią tych kosztów.

Z tych względów Sąd w oparciu o dyspozycję przepisu art. 138 k.r.o. w zw. z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o. orzekł, jak w punkcie I. wyroku.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części o czym orzekł w punkcie II. wyroku.

Z uwagi na sytuację majątkową pozwanego i fakt posiadania na utrzymaniu również drugiego małoletniego dziecka, Sąd w oparciu o treść art. 102 k.p.c. nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi za I instancję, o czym orzekł w punkcie IV. wyroku.

Sąd nie mógł jednak zwolnić pozwanego od kosztów zastępstwa procesowego należnych stronie przeciwnej. Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 10.200 zł, jednak w ocenie Sądu należy uznać żądanie pozwu za wyczerpane, co spowodowało zawyżenie stawki adwokackiej.

Zgodnie z treścią Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) obowiązującego w chwili wniesienia pozwu w sprawach o alimenty stawka minimalna wynosi 120 zł, a jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązana do alimentów, to ustala się ją od wartości przedmiotu sprawy.

Wysokość stawki adwokackiej w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do pełnomocnika małoletniej powódki na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie wynosiła 3.600 zł.

Powód wygrał proces w stosunku 50 %. W ocenie Sądu zasadne jest więc częściowe tylko obciążenie pozwanego kosztami procesu poniesionymi przez stronę powodową. Sąd zasądził w tym zakresie kwotę 700,00 zł, zaś w pozostałym zakresie nie obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono w pkt V. wyroku na podstawie z art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.